

Arbejdsløshed klagedes over *Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget*, var her imidlertid noget, der burde rettes, og det egnede Middel hertil var, at den Landbounghdom, som vilde dygtiggøre sig, baade praktisk og teoretisk, fik Adgang til at erhverve eget Brug. — Oppositionens Kritik af de høje *Skatter* var der ikke meget Hold i, naar de paagældende Partier ikke var i Stand til at anvise, hvor Udgifterne kunde sættes ned, og heller ikke Kritikken mod *Valutacentralen* var der Grund til at tage med stor Alvor, saa længe Oppositionspartierne ikke havde vist anden farbar Vej. — Grundloven af 1915 havde været et stort Skridt fremad, men den betød dog ikke for Det radikale Venstre det endelige Maal: at faa de unge med i højere Grad. Partiet glædede sig derfor til at være med, naar det sidste Tag nu skulde tages. En *ny Forfatning* kaldte paa nye Opgaver; vor Historie viste, at Folkestyre og Folkeoplysning hører sammen. Derfor krævede en ny Forfatning med større Frihed og større Ansvar, at der udførtes et Oplysningsarbejde i Befolkningen. — Forsøg paa fra enkelte Sider at føre fremmede Systemer ind paa dansk Grund troede Taleren ikke vilde lykkes, hvilket Navn det paagældende Parti saa smykkede sig med. Tilsyneladende var der for Tiden meget, der skilte i Folket, men der var heldigvis ogsaa meget, som samlede, og ikke mindst var den fortsatte Udvikling af *det nordiske Samarbejde* et lyst Tegn i en ellers mørk Tid.

J. S. Foget (B.) pegede indledningsvis paa, at det ikke blot var 10 Aar siden, at Regeringen kom til Magten, men ogsaa 10 Aar siden, at det Krak indtraf paa New Yorkbørsen, som fik saa stor Indflydelse paa samtlige Landes Handelspolitik og skabte Mulighed for en programmæssig Socialisering gennem planøkonomiske Foranstaltninger. Man var kommet ind i Monopolisering af Erhvervslivet, samtidig med at man havde overladt Landbruget til fuldkommen Dumping, og aldrig saa snart havde Arbejdernes Repræsentanter erobret den afgørende Indflydelse fra Bonden, før Kapitalens Interesser blev forenet med Arbejderens, og medens det før var Arbejderen, der maatte betale Gildet, blev det nu Bonden. Begge Regeringspartier havde ganske vist agiteret med at ville sikre den arbejdende Del af Befolkningen mod Kapitalens Udbytning, men Udviklingens Linie havde været, at *Formuerne* i stigende Grad var samlet paa enkelte Hænder, idet Antallet af Formueejere med over 100 000 Kr. var gaaet stærkt frem, hvorimod de smaa Formueejere var blevet reduceret i Tusindtal, og særlig var det gaaet ud over Landbruget, som havde haft et Formuetab paa mellem 2 og 3 Mil-liarder Kr. For Arbejderne havde Samarbejdet med Kapitalen